

KULTTI

SISÄLLYS

INSTAGRAM DEMONI_RY
FACEBOOK DEMONI RY
DEMONI@DEMONIRY.FI

PÄÄKIRJOITUS.....	2
TOIMITUKSEN ESITTELY.....	3
RIKU SALMINEN.....	5
VALMISTUVIEN OPISKELIJOIDEN VINKIT.....	8
ALKOHOLITTOMUUS JA OPISKELIJAKULTTUURI.....	12
TAPAHTUMAOPAS.....	15
KAMPUS BINGO.....	17
DEMONI 30 VUOTTA.....	19

JULKAISIJA:

METROPOLIAN KULTTUURIALAN OPISKE-
LIJAYHDISTYS DEMONI RY

KANNEN KUVITUS: MIKAEL KALTIAINEN
LEHDEN TAITTO: JENNI HÄTÖNEN

PÄÄKIRJOITUS

Vuoden 2024 Kultti on vihdoinkin käsillä! Tänä vuonna julkaisemme lehden wapun alla ja toivottavasti saatte tätä lukiessanne ajatuksia opiskelusta tai illan aiheuttamasta päänsärystä muualle. Wappuhan on opiskelijan parasta aikaa, ja vaikka tämän lehden kanssa työskentely on ollut itseleni mahtava kokemus, tuntuu se hyvältä jättää hetkeksi näppäimistö pölyttymään ja laittaa haalarit jalkaan.

Tämä lehti olisi vain kasa tyhjiä sivuja ilman meidän mahtavaa toimintaamme. Meidän viidestä ihmisestä kasaantunut tiimimme on yllättävästi kaikki elokuva- ja televisioalan opiskelijoita. Onneksi tämä ei menoa haitannut, vaan olemme saaneet kasaan juttuja niin opiskelijaelämästä, koulun jälkeisestä elämästä sekä 30 vuotta täyttävästä Demoni ry:stä.

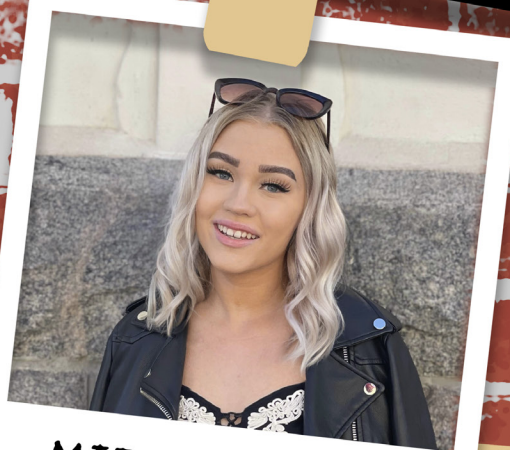
Korkeakoulun aloittaminen on kokemus, joka vetää omaan maailmaansa. Tulet sitten työelämästä tai suoraan lukiosta, opiskelijakulttuuri voi alkuun hämmentää meistä monia. Tämän takia olemme tässä lehdessä halunneet panostaa auttamaan uusia opiskelijoita

ymmärtämään tätä hyvin hämmäntävää maailmaa paremmin.

ILMAN TÄTÄ ISOMPIA PUHEITA, NAUTTIKAA LUKEMISESTÄ!

PÄÄTOIMITTAJA MIKAEL KALTIAINEN

MIIA SOININEN
TEKSTI

ROSANNE STENROOS
TEKSTI

JENNI HÄTÖNEN
TAITTAJA

REETTA PAANANEN
TEKSTI

MIKAEL KALTIAINEN
PÄÄTOIMITTAJA

RIKU SALMINEN – METROPOLIAN MONIKAMERA-STUDIOSTA YLEN URHEILUSTUDIOON

MUUTTO JYVÄSKYLÄSTÄ HELSINKIIN

Riku Salminen työskentelee urheilu-toimittajana ja -selostajana ja onkin tuttu näky Ylen kanavien urheilulähetyksissä sekä viikonloppujen Urheilustudiossa. Salminen aloitti vuonna 2006 radio -ja tv-ilmaisun opinnot silloisessa ammattikorkeakoulu Stadiassa (ennen Stadian ja EVTEKin yhdistymistä Metropoliaksi vuonna 2008) ja valmistui medianomiksi vuonna 2012.

Hän kertoo, että ala on kiinnostanut aina. Alun perin Jyväskylästä kotoisin oleva Salminen oli kotiseudullaan opiskellut Alkio-opistossa viestinnän linjan, jonka jälkeen hän haki muutamaan eri yliopistoon sekä ammattikorkeakouluun. Opiskelupaikka aukesi Stadiasta ja edessä oli muutto Helsinkiin.

”Meidän luokalla oli paljon ihmisiä, jotka olivat muuttaneet muualta Helsinkiin juuri opiskelujen ja tämän koulun takia. Luokkahenki oli hyvä ja hitsaannuimme nopeasti yhteen. Meillä oli paljon opiskelijameininkejä ja illanviettoja. Edelleen tavataan

vähintään pari-kolme kertaa vuodessa. Juuri muutama viikko sitten olin yhden koulukaverin neljäkymppisillä, ja oli kiva nähdä taas vanhoja tuttuja. Paljon on siis jäänyt ihmisiä matkaan”, Salminen hymyilee.

OPINNOISSA KÄYTÄNNÖNLÄHEISYYS INNOSTI

Herkkuhaarukassa vietettyjen iltojen lisäksi opiskeluajoista jäi Salmiselle myös muita hyviä muistoja. Hän piti opinnoista etenkin siksi, että niihin kuului paljon käytännön tekemistä.

”Radiostudiossa juonnettiin omia lähetystyksiä, oltiin monikamerastudiossa ja tehtiin pitkiä henkilöhaastatteluja. Oli kuvaamista, leikkaamista ja äänittämistä. Sai olla luova ja kokeilla monenlaisia juttuja”, hän muistelee.

Kouluprojekteissa eri rooleissa toimimisesta saikin Salmisen mielestä arvokasta kokemusta työelämään varten.

”Koulusta sai todella hyvät lähtö-

Vaikka työskenteleekin toimittajana, on tärkeää ymmärtää esimerkiksi kuvan merkitys. Myös kaikki tekniikka ja järjestelmät oli helppo omaksua, koska niitä oli harjoiteltu niin paljon.” Kolmantena opiskeluvuotenaan Salminen sai harjoittelupaikan Ylen urheilutoimituksesta, jonne hän lopulta myös työllistyi. Urheilutoim-

ittajan ammatti tuntui luontevalta, koska Salmisten perheessä on aina seurattu paljon urheilua ja eri lajeja.

”Tulin Ylelle harjoitteluun kesän alussa heti kun koulu loppui, ja tein molemmat harjoittelujaksot putkeen. Sain sen verran hyvin jalkaa oven väliin, että syksyllä jäin suoraan töihin.”

MONIPUOLISTA TYÖTÄ

Salmisen mukaan hänen työnsä parhaita puolia ovat monipuolisuus, uusien ihmisten tapaaminen ja urheilutapahtumien seuraaminen läheltä.

”Tämä ei ole sitä perinteistä kahdeksasta neljään työtä, vaan enemmänkin projektiluontoista. Olen iloinen, että saan tehdä työtä, joka herättää katsojissa kiinnostusta sekä tunteita.”

Vaikka luova työ on Salmiselle tärkeää, hän kertoo välillä olevan haastavaa keksiä aina jotain uutta ja mielenkiintoista.

”Joskus tulee sellainen luomisen tuska, kun tuntuu, että kaikesta on jo tehty juttu. Mitä voin enää kysyä tältä urheilijalta, kun kaikki kysymykset on jo kysytty. Kyllä se sitten lopulta aina jotenkin menee ohi ja ratkeaa”, Salminen pohtii.

Tähänastisen uransa mieleen-painuvimmaksi hetkeksi Salminen mainitsee ensimmäiset isot suorat tv-lähetykset. Sotšin talviolympialaisissa vuonna 2014 hän juonsi jääkiekkostudiota paikan päältä.

”Aina, kun tapahtuu jotain merkittävää ja pääsee itse kokemaan sen läheltä sekä välittämään ihmisille. Esimerkiksi jääkiekon nuorten maailmanmestaruus vuonna 2016 tai Kalle Rovannerän rallin maailmanmestaruus. Kyllä sellaiset hetket jäävät mieleen.”

PIRSTALOITUNUT MUTTA MIELENKIINTOINEN ALA

Nykypäivän media-ala on Salmisen mielestä pirstaloitunut, sekä hyvällä että huonolla tavalla.

”Nykyään on todella paljon enemmän työmahdollisuuksia ja -paikkoja, kuin vain olla Ylellä toimittajana. Voi esimerkiksi tehdä Youtube-videoita tai Instagramia ja sitä kautta luoda uraa. Tai voi olla esimerkiksi mukana jonkun urheilijan viestinnässä. Media-ala on mielenkiintoinen, mutta hyvin kilpailtu. Kyllä silti osaaville tekijöille on aina kysyntää.”

Millaisia ominaisuuksia sitten tarvitsee, jos mieli luoda uraa urheilutoimittajana?

”Täytyy olla tietenkin lajit ja urheilijat

hallussa. Sosiaaliset taidot ovat todella tärkeitä. Urheilijat ovat erilaisia ja kokevat suoritustensa jälkeen asiat eri tavalla. Tietynlaista pelisilmää on hyvä olla. Totta kai täytyy saada vastaukset tärkeimpiin kysymyksiin, mutta sillä on väliä millä tavalla niitä kysyy. Etenkin jos ollaan telkkarissa ja vielä suorassa lähetyksessä”, Salmisen summaa.

Toimittajan on myös oltava utelias ja osattava kaivaa mielenkiintoiset pointit esiin tapahtumasta kuin tapahtumasta.

”Kaikki mitä seurataan ei ole vaan niitä MM-finaaleita tai kultamitalikamppailuita. Pienemmistäkin tapahtumista saa mielenkiintoisia juttuja tehtyä, jos vaan jaksaa kiinnostua tarpeeksi.”

TUOREITA IDEOITA TARVITAAN

Salmisen terveiset nykyisille Metropolian media-alan opiskelijoille kuuluvat seuraavasti:

”Tulkaa ja muuttakaa mediakenttä uusilla ja luovemmilla ideoilla. Ajattelen niin, että seuraavat tekijät ovat aina vähän edellisiä parempia ja ymmärtävät paremmin katsojien sekä yleisöjen tarpeet. Pitkällä työuralla saattaa helposti sokaistua omalle työskentelylle, joten on hyvä, että koko ajan tulee uusia tekijöitä alalle.”

KIRJOITTAJA, KUVA MIIA SOININEN

Hei kulttuurituottaja!

Tiesithän, että me Taide- ja kulttuurialan ammattijärjestö **TAKUssa edistämme inhimillistä työelämää ja huolehdimme asemastasi opiskelijana.**

Tule mukaan 3500

taiteen, kulttuurin ja tapahtuma-alan asiantuntijan ja opiskelijan joukkoon! Meiltä saat turvaa ja tukea tulevaan sekä laajan ammattilaisten verkoston.
Yhdessä olemme enemmän!

TAKU
www.taku.fi

”NUKKUKAA, SYÖKÄÄ, KOKEILKAA JA MOKAILKAA” - VALMISTUVIEN OPISKELIJOIDEN VINKIT JA TUN- TEMUKSIA OPINTOJEN PÄÄTTYESSÄ

Opintojen päättymisen aloittaa uuden elämänvaiheen, joka herättää ristiriitaisia tunteita.

Elokuvan ja television tutkinnon tuotanto-opiskelija **Riikka Uusitalo** ja käsikirjoittamisen ja sisällöntuotantoa opiskeleva **Olli Kietäväinen** ovat haastatteluhetkellä sen kuuluisan jännän äärellä. Opinnnot alkavat olla pulkassa ja valmistuminen medianomiksi on aivan kulman takana.

Haastattelun hetkellä Olli kertoi palauttaneensa opinnäytetyönsä edellisenä päivänä. Tunnelmat opinnäytteen prosessoimisen kanssa on vielä käynnissä, mutta Olli pohtii, että nyt oli hyvä päästää opinnäytetyöstä irti.

”Mä en odota keneltäkään muulta täydellisyyttä, niin tuntuu kohtuuttomalta, että mun aivoni odottaa sitä multa itseltäni”, Olli miettii opinnäytetyöstään.

Olli kuvaa olevansa tavallaan huojentunut.

”Vähän sellanen olo, et täs tuli taas tahkottua liikaa töitä asian eteen, joka ei välttämättä loppujen lopuksi

merkkää niin paljoa”, Olli pohtii.

Riikka puolestaan kertoo tehneensä aiemmista suunnitelmistaan poiketen opinnäytetyönsä omien sanojensa mukaan ”kunhan sen saa nyt tehtyä”-asenteella. Toisaalta Riikka kertoo pitäneensä opinnäytetyön tekemisestä sen kanssa vauhtiin päästyään.

OPINNOT PÄÄTTYVÄT, OPPIMINEN JATKUU

Riikka kertoo olevansa ristiriitaisissa tunnelmissa opintojen päättyessä.

”Ihanaa, että pääsee eteenpäin, valmistuu, ja sit ei tarte enää ikinä miettii mitään koulutehtäviä ja muuta rästihommia, mitä tässä nyt neljä ja puol vuotta on tämän tästä mietitty”.

Toisaalta Riikka hieman harmittelee opiskeluista luopuessaan. Riikka kertoo, että voisi olla koulussa vaikka kuinka pitkään, koska koulu ympäristönä, ihmiset ja opiskelu

on kivaa. Riikalle pohtii, että jano opiskeluihin osaltaan jäi, ja lisäakin olisi voinut vielä opiskella.

Olli on samoilla linjoilla, mutta itsensä kehittäminen ei tapahdu onneksi vain koulussa.

”Et eihän se tarkota et lähtee koulusta, etteikö pystyisi itseensä kehittämään, tietenki se prosessi jatkuu lopun elämää”, Olli pohtii.

”En mä toisaalta haluakaan olla ’valmis’. Kehittyminen on yks mielenkiintoisimpia asioita, mitä elämässään voi tehdä, ja en mä halua siitä luopua, vaikka koulu loppuukin”, Olli esittää.

Opintojen mielekkyyttä on lisännyt toiset opiskelijat, jotka tarjoavat vertaistukea niin tehtävien pohtimisessa ja lounaspaikan valinnassa kuin uuden oppimisessakin. Riikka kertoo Ollin opettaneen Riikan äänileikkauksen saloihin, josta oli Riikalle hyötyä myöhemmin radiotyössä.

”Et voin jopa sanoa, et välillä oppii jopa enemmän niiltä sun opiskelijakavereilta kuin välttämättä sieltä kurssilta”, Riikka sanoo.

VATSAHAAVAN VÄLTTELYSTÄ KAHVINKEITTÄMISEEN JA KOHTI TYÖELÄMÄÄ

Opintojen päättymisen on toisaalta helpottavaa, mutta toisaalta opintojen tuoma turvaverkko jää taakse siirryttäessä kohti työelämää. Se, minkälaiset opinnoista tulleet valmiudet tähän muutokseen kokee saaneensa, vaihtelee. Esimerkiksi Olli kertoo olevansa mielteliäs tulevaisuutta kohtaan.

”Mutta että nyt tavallaan viimeisetkin apupyörät on lähössä, mitä mä teen?”, Olli miettii.

Riikka korostaa oman aktiivisuuden roolia. Koulun projektit ovat tarjonneet tärkeää käytännön oppimista enemmän kuin luennoilla kerrottua. Tehdessä oppii eniten, joten siksi on Riikan mukaan ollut hyvä, että opiskelu on ollut projektilähtöistä.

”Et en mie pelkiltä luennoilta olis mitään saanu käteen, ja vaikka nyt mie en päädykään tekemään heti leffoja tai telkkarii tuotantotiimissä ite, mut sitä kautta oppinut tosi paljon kaikkee muuta, ihan siis

paineensietokykyä taisin laittaa mun työhakemukseen”, Riikka kertoo.

Koulun projekteista on Riikan mukaan ”opittu kaikennäköistä vatsahaa-
van välttelystä kahvin keittämiseen”,
ja ne ovat luoneet mahdollisuuden
luoda suhteita toisiin ja tutustua uusi-
in ihmisiin.

Kokemuksiin omista työelämävalmi-
uksista vaikuttaa Ollin mukaan
merkittävästi opintojen aikana
suoritettava harjoittelu. Olli kertoo
ymmärtäneensä voivan keskustella
kokeneiden ammattilaisten kanssa
samoista asioista. Harjoittelussa pää-
see Ollin mukaan testaamaan omaa
osaamista ja Olli kertoo saaneensa
varmuutta.

”Okei, ei tässä nyt ihan untuvikkoja
enää olla”, Olli kertoo ymmärtäneensä
harjoittelussaan.

KOULU MUUTTI URASUUNNITELMAT

Riikka kertoi tulleen opiskelemaan
ollakseen elokuvatuottaja, mutta su-
unnitelmat muuttuivat täysin. Opin-
tojen aikana hänelle selvisi, että omat
vahvuudet ovat toisaalla. Elokuvan
ja television tutkinto-ohjelmassa voi
opiskella myös radion tekemistä,
joka ei Riikkaa kiinnostanut lainkaan
Metropoliaan hakiessaan.

”Ja tällä hetkellä mie oon töissä
radiossa, pääsin tekee viikonlop-
pulähetyksiä NRJ:lle, että kiitos vaan

Aura ja Sami”, Riikka kiittelee Eloku-
van ja television tutkinto-ohjelman
lehtoreita **Aura Kaarivuota** ja **Sami
Huohvanaista**.

Ollikin kiittelee Metropolian Eloku-
van ja television opettajia.

”Kyllä täällä on niiden resurssien
puutteessa, mitä Metropolian opet-
tajille tarjotaan, niin moni opettaja
on ylittänyt sen, mitä heiltä voisi
edes odottaa siinä, mitä he tarjoaa
valmiuksia työelämään lähtemiseen”,
Olli sanoo.

LEPO, RAVINTO, MOKAILU – OPISKELUN KIVIJALKA

Valmistuminen tuo myös syvän
käytännön viisauden opinnoissa
pärsäämiseen. Mitä vinkkejä Olli ja
Riikka antaisivat opiskelijoille, joilla
on vielä opintoja edessään? Riikka

nauraa, Olli huokaisee syvään.

”Näitä tulee varmaan useampia... älä
jätä media-alan englantia roikku-
maan, älä jätä varmaan media-alan
ruotsiakaan roikkumaan. Jos jokin
kurssi on kiinni yhdestä tehtävästä,
niin tee nyt ihmeessä se yks tehtävä
viel niinku ajallaan”, Olli painottaa.

”Tee mahdollisimman paljon kaikkea,
mut älä liikaa, siinäpä se onki sitte...
Mikä on liikaa?”, Riikka pohtii.
Olli komppaa Riikkaa, koulu on
erinomainen paikka haastamaan
itseään kokeilemaan uutta.

”Tänne mä tulin kirjoittamaan ennen
kaikkea, mutta mua kiinnosti myös
kokeilla muuta ja mä sain tosi paljon
irti siitä, kun mä vapisevin pikku
kätösini kuvasin pikku lyhärin, joka
me tehtiin, ja useammassa projektissa
pääsin kokeilemaan valaisemista ko-
keneemman, ihanan Pyryn avustuk-

sella. Mahdollisuudet oppia jotain
uutta on, niin ottakaa ihmeessä
niistä kiinni”, Olli kannustaa.

Olli korostaa myös vertaistuen
tärkeyttä.

”Pitäkää huolta myös toisistanne.
Se on ensiarvoisen tärkeää että...
en mä tiedä, olis ollu tosi ankeata
esimerkiks tota opparia, mut sit kun
meillä oli pieni tukiryhmä, niin kyllä
se oli paljon helpompi tulla kou-
lulle”, Olli muistelee.

Kenties tärkein vinkki luovilla aloilla
opiskeleville on Ollin muistutus
epätäydellisyyden sietämisestä.
”Koittakaa päästää irti projekteista,
vaikka ne ei olis teidän mielestä
täydellisiä. Täydellisyys on ihmiselle
mahdotonta. Se on määritelmällis-
esti mahdotonta meille, kaikki ei
miellytä kaikkia, joten kaikki ei ole
täydellistä. Tehkää parhaanne sen
mukaan, että voitte tehdä jotain,
mihin olette itse tyytyväisiä, mutta
ymmärtäkää myös, että.... älkää
tähdätkö siihen, että työnne on
täydellisiä, tähdätkää siihen, että ne
on valmiita”, Olli julistaa.

**”NUKKUKAA, SYÖKÄÄ, KOKEILKAA JA
MOKAILKAA!”**, Riikka summaa, ja
jatkaa sanomalla, että töissä virheitä
ei kannata tehdä, täällä koulussa
kannattaa.

*KIRJOITAJA ROOSA STENROOS
KUVAT JENNI HÄTÖNEN*

KAMPUS BINGO

ARABIA

HÄMEENTIE 135D

LOUNAS ARABIAN- RANNASSA	KÄYTÄT PIKKU- KEITTIÖTÄ	NÄET JONKUN KANTAVAN SOITINTA	KEINUT 3. KERROKSEN KEINUSSA	VIERAILET KAMPUS SHOPISSA
KÄYTÄT 4. KERROKSEN JOOGATILAA	MENET HISSIN SIJASTA PORTAITA	PALO- HÄLYTYS	MOIKKAAT TOISEN ALAN OPISKELIJAA	SAAVUT KOULUUN PYÖRÄLLÄ
KÄYT SIIRTÄMÄSSÄ PARKKI- KIEKKOA	ET LÖYDÄ OIKEAA LUOKKAA	 VAPAA	VIERAILET XR-CENTE- RISSÄ	OSTAT METKA CAFESTA EILISEN LEIVÄN
TUTUSTUT KAMPUKSELLA UUTEEN KAVERIIN	NÄET JONKUN KAMPUKSELLA HAALARIT JALASSA	SOITAT SOIVAN SAMPO KANNELTA	SEURAAT INSTA- GRAMISSA @ARABIANKAMPUS	LOUNAS LUOVASSA
ISTUSKELET METKA CAFESSA	KÄYT DEMONIN TOIMISTOLLA	AFTERIT HERKKU HAARUKASSA	VARAAT RYHMÄ- TYÖTILAN	OPISKELET KOULUN KIRJASTOSSA

ALKOHOLITTOMUUS KIINNOSTAA OPISKELIJOITA KASVAVASSA MÄÄRIN – MUUTOSTA OPISKELI- JAKULTTUURIIN TOIVOTAAN

Nuorten alkoholin käyttö on ollut hitaassa, mutta tasaisessa laskussa 2000-luvun alusta saakka. Kehitys on näkynyt viime vuosina sosiaalisessa mediassa sober curious -ilmiönä, jonka myötä ihmiset ovat jakaneet kokemuksiaan päih-teettömyydestä. Tästä huolimatta opiskelijatapahtumat pyörivät edelleen pitkälti baarien ja juomisen ympärillä. Millaista on olla tänä päivänä raitis opiskelija?

Digitaalisen muotoilun kolmannen vuoden opiskelija **Janita Louhelainen** kuvailee suhdettaan alkoholiin terveeksi. Ensimmäisenä opiskelu-vuotena käytössä näkyi kuitenkin selvä piikki. Louhelaisen mukaan hän ei kokenut silloin suoranaista painet-ta alkoholin käyttöön, mutta opiske-lijatapahtumissa käyminen tuntui välttämättömältä ystävien saamisen kannalta. Juominen tuli siinä sivussa, koska tapahtumat pyörivät alkoholin ympärillä.

”Olin joskus juhlapyhinä juomatta, mutta opiskelijabileet olivat sellaisia, että niissä oli pakko vetää ihan hir-veät perseet”, Louhelainen kertoo.

Toisena opiskelija vuotena hän huo-masi, että bileiltoja seurasi toistuvasti kova ahdistus ja morkkis edellisillan tapahtumista. Se herätteli pohtimaan omaa alkoholin käyttöä. Pohdinnasta seurasi päätös aloittaa tipaton helmi-kuussa 2023.

Louhelaisen kohdalla haasteena alka-nut tipaton muuttui kuin vahingossa elämäntavaksi: ensi alkuun hän oli ajatellut jatkavansa juomattomuut-ta vain juhannukseen saakka. Kesä tuli kuitenkin nopeasti, eikä haaste tuntunut vielä ollenkaan vaikealta, joten Louhelainen päätti jatkaa sitä määrittelemättömän ajan. Nyt hän pohtii ääneen, tuleeko enää koskaan sellaista tilaisuutta, jossa haluaisi juo-

da alkoholia. Olo ilman alkoholia on ollut parempi sekä illan aikana että seuraavana aamuna.

Selvinpäin opiskelijatapahtumissa käymisestä Louhelaisella on positiivisia kokemuksia. Hän ei ole joutunut perustelemaan valintaansa. Enemmän on tullut kommentteja siitä, että kukaan ei ole huomannut hänen juoneen koko illan limua.

”Se on aika ikävää. Approilla useimmat baarimikot ei anna vedestä leimaa ja ainut alkoholiton vaihtoehto on se iso limu. Jos mietitään, että suoritetaan vaikka 25 baaria, niin 25 isoa limua on ihan tosi paljon!”

Vain puolikkaan juoman juominen ei taas tunnu ympäristösyiden takia hyvältä. Louhelainen on ratkaissut ongelman välillä ostamalla jollekin kaverilleen alkoholillisen juoman, jotta ryhmä pääsee jatkamaan eteenpäin.

Metropolian opiskelijakunta METKAN hallituksen jäsenenä ja tapahtumavastaavana tammikuussa 2024 aloittava **Maija Noronen** tunnistaa ongelman. Noronen on toiminut MysteRyn viestintävastaavana vuonna 2022 ja edunvalvontavastaavana vuonna 2023.

Tapahtumia järjestävät tahot tekevät yhteistyösopimukset ravintoloiden kanssa tapahtumakohtaisesti. Sopi-

mus velvoittaa ravintolaa asettamaan tapahtuman juomalistalle vähintään yhden alkoholittoman vaihtoehdon.

Noronen on tehnyt saman huomion kuin Louhelainen; useimmiten alkoholiton vaihtoehto on limu tai vesi. Hän mukaansa tapahtumiin on yritetty neuvotella mocktaileja tai muita alkoholittomia juomia, mutta käytännöt sen suhteen vaihtelevat.

”Jatkuvasti yritetään ottaa paremmin huomioon. Ja tietysti esimerkiksi sitseillä on aina mahdollista ottaa se

alkoholiton lippu. Yritetään myös järjestää kokonaan alkoholittomia tapahtumia erikseen”, Noronen toteaa ja nostaa esimerkiksi MysteRyn kahvila-appro Appresson, jossa baarien sijaan leimoja kerätään kahviloista.

METKAN järjestämässä tutorkoulutuksessa on pyritty huomioimaan alkoholittomat opiskelijat kannustamalla tutoreita järjestämään monipuolisesti erilaista toimintaa fukseille. Norosen mukaan tutorit ovat tarttuneet tähän hyvin ja järjestäneet esimerkiksi leffailtoja ja haalarimerkkien ompelua. Hän mainitsee myös Metropolia On the Move -hankkeen, jonka kautta tutorit voivat anoa ryhmälleen rahaa liikunnallisiin aktiviteetteihin.

Noronen ajattelee ongelman olevan ennemmin opiskelijakulttuurissa ylipäätään kuin yksittäisissä tapahtumissa. Stereotypia örveltävästä haalarikansasta elää yhä vahvasti ja

alkoholin käyttöä joutuu perustelemaan vähemmän kuin juomattomuutta.

”Mun mielestä olisi kiva, että lähdetäisiin markkinoimaan sitä, että opiskelijakulttuuri voi olla just sitä, mitä sä itse siitä teet”, Noronen summa ja jatkaa, ”Jos opiskelijakulttuurista halutaan inklusiivisempaa, niin ehkä approillakin voisi olla enemmän tehtävärasteja tai jotain muuta sellaista, että saisi leimoja käyttämättä rahaa.”

Myös Louhelainen on samoilla linjoilla. Hän uskoo baarien ulkopuolisille tapahtumille, kuten erilaisille rastikierroksille olevan enemmän kysyntää: ”Musta tuntuu, että alkoholittomuus on nostanut päätään viime aikoina ja ihmiset haluavat kokeilla uutta.”

KIRJOITTAJA REETTA PAANANEN

TAPAHTUMAOPAS

Tapahtumat ovat iso osa opiskelija kulttuuria. Nämä tapahtumat kuitenkin hämentävät suurta osaa ihmisiä ja varsinkin uusia opiskelijoita. Joten jos olet yksi näistä hämmentyneistä niin ei hätää! Ehkä kolme yleisintä tapahtumaa on sitsit, approt ja vujut. Nyt käymme näiden tapahtumien yleisimmät piirteet läpi, jotta pääsette juhlimaan ilman huolen häivää!

SITSIT

Sitsit ovat yleinen pöytäjuhla korkeakouluissa. Käytännössä sitsit ovat tilaisuuksia, joissa kokoonnutaan syömään, juomaan ja laulamaan isolle porukalla! Sitsejä johtavat toastmasterit, jotka jakavat salissa puheen- vuoroja ja mahdollisia rangaistuksia sääntöjen rikkomisesta. Mutta mitä nämä säännöt sitten ovat? Säännöt vaihtelevat hieman sitseistä riippuen.

Monella opiskelijajärjestöllä on oma laulukirja. Tämä laulukirja sisältää kasan sitsilauluja, jotka juhlan aikana raikaavat. Yleistä on myös laittaa sitsauksen aikana laulukirja pöytään kiertämään, jolloin muut sitsaajat voivat laittaa siihen viestin tai pienen piirustuksen muistoksi

YLEISIÄ SÄÄNTÖJÄ OVAT:

- PUHELIMEN KÄYTTÖ MUUNA KUIN TAUON AIKANA ON KIELLETTY.

- TOASTMASTERIEN SANA ON LAKI.

- ÄLÄ PUHU MUIDEN PÄÄLLE PUHETTA PIDETTÄESSÄ.

- ÄLÄ TAPUTA, VAAN RUMMUTA PÖYTÄÄ.

- ÄLÄ AVAA JUOMISTA TAI ALOITA SYÖMISTÄ ENNEN TOASTMASTERIEN LUPAA.

- RANGAISTUKSISTA VOI AINA KIELTÄYTYÄ

APPROT

Approt ovat kuin ihana seikkailu juottoloiden läpi, jonka jälkeen pääsee jatkojen lämpimään syleilyyn. Approt alkavat aloitusrastilta, josta saat aproassin, johon on merkitty rastit ja monellako näistä sinun kuuluu käydä saadaksesi suoritusmerkinnän. Passista löytyy usein myös lopetusrastin paikka ja aikataulu, häiriöyhteyshenkilöiden yhteystiedot ja kartta, mistä rastit löytyvät.

Approilla yleisesti rastit ovat baareja, mutta usein mukana on myös ravintoloita sekä tehtävärasteja. On myös approja, jotka toimivat samalla idealla, mutta baarien sijaan kierretään paikkoja, kuten esimerkiksi kahviloita. Approilla olevilla tehtävärasteilla osallistujien tarvitsee suorittaa erilaisia tehtäviä rastimerkkiä varten.

VUJUT

Vujut eli vuosijuhlat ovat tapa, jolla opiskelijajärjestöt juhlistavat syntymäpäiviään. Vuosijuhlat ovat sitsien tapaan pöytäjuhla. Niiden aikana usein muut opiskelijajärjestöt antavat tervehdyksensä vujujen järjestäjille. Myös laulu on iso osa vuosijuhlia ja niiden aikana myös syödään runsaasti. Vujuille tulee myös paljon alumneja, siellä pide-

tään puheita ja juhliitaan yhdistyksen saavutusten lisäksi jäsenistöä ja hallitusta. Vujut ovat arvokas juhla, ja sinne pukeudutaan sen mukaisesti, pukukoodina yleisimmin on tumma puku tai iltapuku. Tämä on myös tapahtuma, jossa akateemiset ansiomerkit ja järjestönauhat on aika kaivaa kaapista ja pukea ylleen.

FUKSIN ABC

A NIIN KUIN AP-PROT
B NIIN KUIN BI-LEET
C NIIN KUIN CA-FE
D NIIN KUIN DE-MO-NI
E NIIN KUIN E-DUN-VAL-VON-TA
F NIIN KUIN FUK-SI
G NIIN KUIN GAM-BI-NA-KO-KOUS
H NIIN KUIN HAA-LA-RIT
I NIIN KUIN IN-SI-NÖÖ-RI
J NIIN KUIN JAL-LU
K NIIN KUIN KUUT-TI

L NIIN KUIN LAU-LU-KIR-JA
M NIIN KUIN MOS-SU
N NIIN KUIN NOP-PA
O NIIN KUIN O-PIS-KE-LI-JA
P NIIN KUIN POIK-KI-TIE-TEEL-LI-NEN
Q NIIN KUIN QWER-TY
R NIIN KUIN RUO-KA-LA
S NIIN KUIN SIT-SIT
T NIIN KUIN TVU-DO
U NIIN KUIN UL-LAN-LIN-NAN-MÄ-KI
V NIIN KUIN VUO-SI-JUH-LA
W NIIN KUIN WAP-PU
X NIIN KUIN XY-LI-TO-LI
Y NIIN KUIN YTHS

METKAN Speksi tulee taas!

Mikä ihmeen speksi?

Speksi on opiskelijoiden tekemä interaktiivinen improteatteriesitys, jonka tarinaa ovat elävöittämässä tanssikoreografiat ja musiikki. Alun perin METKAN speksi oli ensimmäinen ammattikorkeakoulun järjestämä speksi, mutta tänä syksynä päästään näkemään jo METKAN II. speksiesitys!

Liity mukaan!

Tänä vuonna etsimme vielä erityisesti maskeeraajia ja markkinoinnista innostuneita ihmisiä. Minkäänlaista ammattiosaamista ei vaadita, vaan asenne ratkaisee. Jos mielenkiintosi heräsi ja haluat mukaan tekemään kunnianhimoista improteatteria, voit ottaa matalalla kynnyksellä yhteyttä ja päästä osaksi ikimuistoista speksikokemusta!

Lisätietoja ja hakulomake
löytyy METKAN someista:
Instagram: @metkan_speksi
TikTok: @metkanspeksi
E-mail: speksi@metkaweb.fi

DEMONI 30 VUOTTA

Tänä vuonna juhlistetaan Demoni ry:n 30. juhlavuotta! Demoni ry eli Metropolian kulttuuriopiskelijoiden opiskelijayhdistys on kokenut näiden vuosien aikana paljon ja nähnyt monen monta kampusta. Nykyään Demoni ry on majoittunut Metropolian Arabian kampukselle, jonne ovat kasaantuneet myös kaikki Metropolian kulttuurialojen opiskelijat. Mutta mistä me olemme lähteneet ja tähän pisteeseen pääseet?

1994
DEMONI RY
PERUSTETAAN
HELSINGIN TAIDE-
JA VIESTINTÄ
OPPILAITOKSESSA

1995
TOIMINTA ALKOI LAAJENTUA JA
IDENTITENTTI ALKOI RAKENTUMAAN.
ESIMERKIKSI TUOTANTOYHTIÖ
DEMO-FILMIN PERUSTAMISTA
HARKITTIIN

1996
VALMISTAUDUTTIIN
HELSINGIN TAIDE-
JA VIESTINTÄ OPPILAITOKSEN
LIITTÄMISEEN
AMMATTIKORKEAKOULUUN

1998
OPISKELIJAKUNTA DEMONI RY
PÄÄTTI LIITYÄ HELSINGIN
KORKEAKOULUJEN LIITTOON, SEKÄ
SAMOKKIIN

2001-2004
DEMONI RY VIE ETEENPÄIN
OPISKELIJOIDEN
HYVINVOINTIA, KUTEN
OTTAMALLA KANTAA
OPISKELIJOIDEN
TERVEYDENHUOLTOON JA
KAHVIKONEEN HANKINTAAN.
MYÖSKIN TAPAHTUMIA
ALETIIN JÄRJESTÄMÄÄN
USEAMMIN JA LAAJEMMIN.

2005
DEMONI 10V

2008
STADIA JA EVTEK YHDISTYY METROPOLIAKSI, DEMONI MUUTTA
TIKKURILAN KAMPUKSELLE. HAALARIT MUUTTUVAT
VIININPUNAISIKSI

2015
KULTTUURILEHTI D.I.C.K
JULKAISTAAN
ENSIMMÄISTÄ KERTAA.

2019
A.KUUTTI LIITTYI DEMONIN
PERHEESEEN.

2010
NIMEKSI VAIHDETAAN METROPOLIAN
KULTTUURIOPISKELIJAT DEMONI RY:KSI.
TOIMISTO TAVITALOLLA

2011-2014
DEMONI RY LAAJENTAA
TOIMINTAANSA TEKEMÄLLÄ
ENEMMÄN YHTEISTYÖTÄ MUIDEN
OPISKELIJAJÄRJESTÖJEN
KANSSA. DRINK OR TREAT
SYNTYY MUIDEN TAPAHTUMIEN
OHELLA.

2018
PIUHA RY YHDISTYI DEMONI
RY:HYN.
RATIKKAAPR6T JÄRJESTETÄÄN
ENSIMMÄISTÄ KERTAA.

2020
LOPUTKIN KULTTUURIALAN OPISKELIJAT JA
DEMONI SIIRTYIVÄT TAVITALOLTA NYKYISELLE
KAMPUKSELLE

HAALARIRAKKAUTTA

Haalarit on tunnistettavimpia osia korkeakoulujen opiskelijakulttuurissa. Haalareita voidaan jopa sanoa ryhmän ja yhteenkuuluvuuden indikaattoriksi. Katsomalla opiskelijan haalareita saat tietää siitä yllättävän paljon. Esimerkiksi koulu, ala, mielenkiinnonkohteita, onko alanvaihtaja, tykkääkö käydä tapahtumissa saa todella nopeasti selville. Jokaisen opiskelijan haalari on hirveän uniikki, ja näin kulttuurialan opiskelijana arvostan sitä tosi paljon.

Se, että haalarit on osatekijänä yhteisöllisyydessä ja identiteetissä opiskelijana on minusta tosi kaunista. Vaikka kaikilla on aluksi se oman alan haalari, niin sitä koristelemalla, osia muiden kanssa vaihtamalla ja merkkejä ompelemalla saat täysin niistä omanlaisen kokonaisuuden. Sehän on jokaisen oma taideteos, joka kuvastaa just sun matkaasi opiskelijana.

No mites Demonin haalarit yleisesti? Perimätietoa on valitettavan vähän, mutta yritetään selittää!

Metropoliahän on kouluna suh-

teellisen nuori, eli perustettu 2008. Sitä ennen Demoni on perustettu Helsingin taide- ja viestintäopilaitoksessa 1994, ja ymmärryksen mukaan silloin Demonilla ei ollut haalareita käytössä. Haalarit on tulleet käyttöön silloin kun koulumme vaihtui Espoo - Vantaan teknilliseen instituuttiin eli EVTEKkiin. Näiltä ajoilta Demonilla on myös muutama arkistohaalari!

EVTEKin haalarit ovat tummansiniset, ja selässä oleva logo eroaa hyvinkin paljon nykyisestä. Nämä haalarit eivät olleet ilmeis-

esti kauhean suosittuja kulttuuriopiskelijoiden keskuudessa. Kun Stadia ja EVTEK yhdistyivät, ja syntyi Metropolia 2008, haluttiin luoda yhteiset haalarit Arabiassa ja Tikkurilassa opiskelville.

Silloinen Demoni päätyi viininpunaisiin haalareihin! Perimätiedon mukaan päätös pohjautui jotakuinkin siihen, että viini maistuu kulttuurinopiskelijoille, ja tästä väristä tahrat eivät näkyisi. Meidän haalarien selkälogokin vaihtui silloin meidän tunnukseen, toki sekin on tässä vuosien varrella vaihtunut muutaman kerran, ja saat-
taa joskus vaihtua uudestaan.

Haalareiden suosio itsessään on kokenut räjähdysmäistä kasvua Demonin jäsenistön kesken. 2016 haalareita tilattiin n. 135 kpl, kun taas viime vuonna tilauksia oli hulppeat 276 kpl!

Näin loppukaneettina: opiskelijahaalarit eivät ole vain vaatekappaleita, vaan ne ovat tärkeä osa opiskelijaelämää, luoden yhteenkuuluvuutta, ilmaisten identiteettiä ja kantamalla mukanaan yhdistyksien ja koulun perinteitä. Demonin haalarit ovat osa tätä tarinaa, kuvastaen samalla

meidän ainutlaatuista historiaa ja opiskelijoiden yhteenkuuluvuutta. Nämä viininpunaiset hupihousut ei ole vain ratavaatetta – ne ovat symboli yhteisölle ja opiskelijaelämän monimuotoisuudelle.

METROPOLIAN KULTTUURIALAN OPISKELIJAYHDISTYS
DEMONI RY:N KULTTUURILEHTI

KULTTI

